

DUMITRU ARĂDĂU (1940 - 1997)

S-a născut în Țara Moșilor, în localitatea cunoscută mai ales pentru peștera sa, Meziad, din județul Bihor, la 8 noiembrie 1940, în condițiile grele ale începutului celui de-al doilea război mondial și ale Diktatului de la Viena, când zona Apusenilor a fost ocupată de Ungaria. Era al șaptelea dintre cei opt copii ai unei familii modeste de agricultori, singurul care a ajuns la studii superioare. Primele șapte clase de școală le-a urmat în satul natal, în perioada 1948 - 1955. Licean a fost la Școala Medie nr.1 din Beiuș (1956 - 1960), remarcându-se aici prin rezultate deosebite la disciplinele matematică, fizică și chimie. În anul 1961 a devenit student al Facultății Mecanică, secția Frigotehnie a actualei Universitatea "Dunărea de Jos" din Galați, terminând ca șef de promoție. Imediat după absolvirea facultății în 1966, Dumitru Arădău a fost invitat să rămână cadru didactic universitar acolo unde a fost student. Prima dată a funcționat ca preparator, după care în 1968 a fost promovat ca asistent prin concurs, la disciplinele Teoria, construcția și calculul mașinilor și instalațiilor frigorifice, Instalații frigorifice, condiționare și tehnică sanitară, Termotehnică. În anul 1969 a fost coautor la publicarea cărții *Calculul și construcția compresoarelor. Îndrumar de proiectare*. Galați, Institutul Politehnic.

În 1970 s-a căsătorit cu Catița Suci, absolventă a Facultății de Filologie din Cluj, care știu că a funcționat la Galați ca profesoară de română.

În calitate de coautor a publicat cartea *Calculul și construcția compresoarelor. Compressoare cu piston*. Institutul Politehnic Galați, 1971, 435 pagini.

În 1975 a ocupat prin concurs postul de șef de lucrări, iar în 1982 pe cel de conferențiar, la lista de discipline predate adăugându-se cea de Compressoare. În anul 1976 familia lui s-a mărit cu Claudia, o mare bucurie și satisfacție pentru părinți; ea a făcut o carieră de excepție: Facultatea de Limbi Străine și Științe Politice la Universitatea din București, masterat la Budapesta și doctorat la Londra, în prezent conferențiar la King's London College și conducătoare de doctorat. În același an 1976, în calitate de coautor, Dumitru Arădău a publicat cartea *Calculul și construcția compresoarelor. Turbocompressoare*, Universitatea din Galați, 317 pagini.

Bogatele sale cercetări în frigotehnie au fost fructificate la nivel superior în ziua de 21 septembrie 1979 prin susținerea la Institutul Politehnic Cluj Napoca a tezei de doctorat *Contribuții privind posibilitățile de îmbunătățire a performanțelor instalațiilor frigorifice cu absorbție și gaz compensator prin reducerea consumului de energie*, conducător științific Profesor Doctor Docent Inginer Bazil Popa. Harnicul nostru coleg a continuat să desfășoare o bogată activitate de editare de cărți didactice, în 1983 publicând ca unic autor cartea *Compressoare volumice rotative* la Universitatea "Dunărea de Jos" din Galați.

În anul 1985 Dumitru Arădău a fost coautor (paginile 186-211) la capitolul *Instalații frigorifice. Pompe de căldură* a cărții *Termotehnică și mașini termice*, Editura Didactică și Pedagogică, București.

Un an mai târziu, în 1986, în calitate de coautor, a participat cu 48 pagini la publicarea cărții *Manualul Inginerului Termotehnician* în Editura Tehnică. În 1990 a fost avansat profesor prin concurs la disciplinele susmenționate, Compressoarele fiind disciplina sa de bază, pentru care s-a preocupat și a dotat un bogat laborator, în care studenții pot analiza și în prezent numeroase tipuri de astfel de mașini, esențiale în frigotehnie. Bucurându-se de un prestigiu binemeritat în rândul nostru, al colegilor săi, în perioada 1985-

1990 a condus cu mult spirit managerial Catedra Termotehnică și Mașini termice. În 1998, în calitate de coautor, a participat la publicarea cărții *Manualul Inginerului de Industrie Alimentară* cu capitolul *Compressoare frigorifice* (paginile 1100-1150), Editura Tehnică, București, carte premiată de Academia de Științe Agricole.

Pot să spun că la actuala Universitatea "Dunărea de Jos" întreaga activitate a bunului coleg Dumitru Arădău s-a desfășurat sub ochii mei. Când a devenit student la Galați în 1961, eu eram deja salariatul acestei instituții. Cred că sunt îndreptățit să vorbesc despre el, pentru că l-am cunoscut foarte bine și am fost colegi de catedră tot timpul activității sale. M-a impresionat la el vrednicia în muncă, dar nu numai atât. Deși era mai tânăr cu cinci ani, pentru mine el a fost un model de comportament, mai ales în privința calității de a nu vorbi în exces, chiar de a evita să răspundă unor provocări nepotrivite. Se spune despre unii oameni că le trebuie un an-doi să învețe să vorbească și nu le ajunge restul vieții ca să învețe să tacă. Mitică Arădău era exact contrariul, avea mult tact în comportare și de multe ori l-am admirat pentru asta.

În anul 1990 a devenit conducător de doctorat și a avut 4 doctoranzi înscriși, dar soarta sa crudă nu i-a permis să-i conducă până la obținerea titlului de doctor. La sfârșitul verii 1997, s-a înapoiat de acasă de la Meziad cu o răceală puternică, care mai târziu s-a agravat și l-a dus la spital. Îmi amintesc că l-am vizitat acolo și îmi spunea ce mult a suferit, dar era departe de gândul plecării dintre noi, fapt care s-a petrecut în ziua de 21 august 1997, la vârsta de doar 57 ani. Dispariția lui neașteptată și nedreaptă ne-a marcat profund pe noi, colegii săi de catedră, care eram obișnuiți să-l vedem tot timpul sănătos și activ, mereu pornit să facă ceva bun pentru cei din jur. A lăsat în urmă amintiri durabile, cărți mult folosite și acum de către studenți și colegii de profesie, iar frumosul laborator Compressoare pe care l-a creat îi poartă acum numele.

Ca să închei această evocare, cred că este potrivit să dăm cuvântul unuia dintre studenții săi, actualul Profesor Doctor Inginer Viorel Popa: *Domnul profesor Dumitru Arădău a pregătit numeroși specialiști în frigotehnie de-a lungul carierei universitare a domniei sale. Un lucru mi-a rămas întipărit în minte și căruia i-am găsit răspuns abia după mulți ani. Toți studenții de la specializarea Frigotehnie obișnuiau să vorbească între ei, cu respect, despre domnul profesor Mitică Arădău și nu înțelegeam de ce era folosit acest diminutiv. Abia după mulți ani de lucru cu studenții am înțeles că aceasta se datora respectului purtat pentru omul Dumitru Arădău. Studenții îl considerau astfel ca fiind o persoană mai mult decât dascălul lor, ci și un prieten mai mare. Dumitru Arădău a fost cadrul didactic care a știut să nu ridice un zid între profesor și studenți, zid prin care să treacă doar cunoștințe strict profesionale; el a fost preocupat și de latura umană a relației student-profesor.*

Profesor Ion Ioniță

Galați, 20 octombrie 2014

Surse documentare:

Relatările soției, Doamna Profesoară Catița Arădău și ale Domnului Profesor Doctor Inginer Constantin Iosifescu.